

Astăzi, Vineri, 18 Iulie, 2025

†) Sf. Mc. Emilian de la Durostorum

Sf. Cuv. Pamvo

1 Corinteni 4

⁵ Așadar, nu judecați ceva înainte de vreme, înainte de a veni Domnul, Cel ce va aduce la lumină pe cele ascunse ale întunericului și va vădi gândurile¹ inimilor. Și atunci fiecare-și va avea de la Dumnezeu lauda.

⁶ Iar pe acestea, fraților, despre mine și despre Apollo le-am zis de dragul vostru, pentru ca din pilda noastră să nu treceți peste ce este scris², ca să nu vă fălăți cu unul sau cu altul împotriva celui alt³.

⁷ Căci cine te deosebește pe tine de alții? Și ce ai tu pe care să nu-l fi primit? Iar dacă l-ai primit, de ce te fălești ca și cum nu l-ai fi primit?

⁸ Iată, sunteți sățuile..., iată, v'ați îmbogățit!...; fără noi ați ajuns regi!..., și măcar de-ați fi ajuns,

¹ = Proiectele, planurile, intențiile, scopurile (ascunse în inimă).

² Referire probabilă la un proverb cunoscut cititorilor.

³ Partizanatul pentru unul sau altul din apostoli nu le poate fi decât dăunător celorlalți și, până la urmă, tuturor.

ca să domnim și noi împreună cu voi!...⁴

Matei 13

⁴⁴ Asemănatu-s'a împărăția cerurilor cu o comoară ascunsă în țarină, pe care a găsit-o un om și a tănuțit-o; și de bucuria ei se duce și vinde tot ce are și cumpără țarina aceea.

⁴⁵ Se mai aseamănă împărăția cerurilor cu un neguțator care caută mărgăritare bune;

⁴⁶ și aflând un mărgăritar de mare preț, s'a dus, a vândut toate câte avea și l-a cumpărat.

⁴⁷ Se mai aseamănă împărăția cerurilor cu un năvod aruncat în mare și care adună tot felul de pești;

⁴⁸ iar când s'a umplut, l-au tras pescarii la mal și au șezut și au ales în vase pe cei buni, iar pe cei răi i-au aruncat afară.

⁴ Suită de sarcasme la adresa celor ce credeau că prin ei înșiși au pus mâna pe împărăția cerurilor și pe toate bunătățile ei.

49 Așa va fi la sfârșitul veacului: vor ieși îngerii și vor despărți pe cei răi din mijlocul celor dreți⁵

50 și-i vor arunca în cuptorul de foc; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.

51 „Înțeles-ați toate acestea?” Zis-au Lui: „Da, Doamne!”

52 Iar El le-a zis: „De aceea, orice cărturar cu învățătură despre împărăția cerurilor este asemenea unui om gospodar care scoate din vistieria sa noi și vechi”.⁶

53 Și după ce Iisus a sfârșit aceste parabole, a plecat de acolo.

54 Și venind în patria Sa, îi învăța în sinagoga lor, încât ei erau uimiți și ziceau: „De unde are el înțelepciunea aceasta și puterile?”⁷

Tâlcuire

Venind în Nazaret, Domnul n-a aflat acolo credință. Simplitatea lui cea văzută i-a împiedicat pe nazarenii să întrevadă slava și dumnezeirea

Lui cea nevăzută. Nu la fel se întâmplă și cu creștinul? Dogmele creștinești sunt foarte simple la arătare; dar pentru mintea ce pătrunde înlăuntrul lor, ele alcătuiesc un sistem atotcuprinzător și desăvârșit, pe care nu l-a zămislit și nu poate să-l zămislească nici o minte zidită. Cugetarea trufașă, aruncând o privire fugară asupra simplității evanghelice, o leapădă și începe să-și construiască singură un „edificiu al cunoașterii”, imens, după părerea ei, din care se deschid, pasămite, perspective largi. În realitate, acest edificiu este clădit din cărți de joc, iar orizontul lui e alcătuit din miraje, păreri ale imaginației înfierbântate. Și cu un astfel de om degeaba stai de vorbă. Pe oricine vrea să-i schimbe părerile, e gata, împreună cu confrății săi, să îl arunce îndată de pe munte în prăpastie; adevărul însă trece întotdeauna nevătămat prin mijlocul lor și merge la alte

⁵ Propoziție defectuoasă gramatical, dar corectă teologic: Cei răi vor fi nu numai separați de cei buni, ci și despărțiți între ei, izolați individual; în iad ar putea să existe comunitate, nu însă și comuniune.

⁶ E vorba de cărturarul creștin, posesor atât al Legii Vechi cât și al celei Noi, ambele făcând parte din una și aceeași vistierie.

⁷ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

suflete, în stare să-l primească.⁸

⁸ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an.*